

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 3 krome; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 2 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke — prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopis se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 27.

V KRANJU, 3. rožnika 1905.

I. leto.

Bohinjska železnica.

III.

Naši ljudje bi lahko bogateli ob gradbi bohinjske železnice, v resnici pa jih je le malo, ki bodo mogli sedaj ob koncu pokazati, da so zaslužili kaj. Kriva so v prvi vrsti tuja podjetništva, ki dajo zaslužek, če le morejo, svojim ljudem in ne avtohtonim prebivalcem Gorenjske, kakor smo že omenili. Dalje pa ne smemo pozabiti, da je naš Gorenjec veliko sam kriv, da ob gradbi nove železnice ni zaslužil, česar je pričakoval. Mislil je, da mu bodo pečena piščeta sama letela v usta, ne da bi se mu bilo treba ganiti pri tem. Pa bridko se je varal! Zanesel se je še na svojega duševnega pastirja, da mu bo pomagal, saj mu vedno pridiguje, kako mu skrbi za dušo in za telo. Pa zopet se je bridko prevaril. Početkom gradbe je bilo brati par dopisov v duhovniških listih, da podjetništva sprejemajo le tujce in le tujim čifutom oddajajo voznje za železnice; tudi se je v državnem zboru menda interpeliralo enkrat o tem. Toda naenkrat je vse umolknilo.

Župnika na Bohinjski Bistrici in na Jesenicah že vesta, zakaj so prenehali v klerikalnih listih vsi dopisi o zatiranju domačinov. Njihove — cerkve so bile tudi deležne bogastva tujih podjetnikov. V Bo-

hinju se sedaj tudi vrag ne zmeni, če se dela prav vse nedelje in praznike, še manj ondota duhovščina — kvečjemu obrtni nadzorniki.

Klerikalni kmet, sam sebi prepuščen brez izobraženja, ki zna kvečjemu par molitev, je pa največji revež na svetu, ki se brez vodstva drugih ne upa stopiti par korakov dalje, nego ga je navadil njegov oče. Če je oče sejal samo pšenico in rž in mu je to donášalo v prejšnjih časih dobička, misli sin, ki se ni drugega naučil doma kakor zabavljati čez šolo in poljubovati roko „gospodu“, da mora isto biti prav tudi sedaj, čeprav je tok življenja vedno drugačen.

In brez vodstva — drugega vodstva nego duhovnega itak noče poznati — je ostal tudi v tako važnih časih. Za izgled naj navedemo le to-le:

Podjetnik Ceconi je svoje ogromne kamnolome pri bohinjskem jezeru prepustil pred nekoliko meseci podjetništvu Rella & Co. na Bohinjski Beli. Izpeljati bi se bilo moralo vsega skupaj okrog 8000 kubičnih metrov od kamnolomov k predoru na Beli. Podjetništvo je delo ponudilo domačinom, da bi se zbral konsorcij, ki bi se zavezal to kamenje v teku nekaterih mesecev — števila ne vemo več natanko — izpeljati na Belo. Ali naši klerikalni modrijani iz Bohinja in blejskega kota? Oni vedo, da jim

Tok ti s ta jesenišč gigril, kam neč sm zjou, de te nism spoznou. Al mam u hvačah oči. Ampk zavol tga s nka nč gor na drž, k te nism pogruntou. Zastopš, špeh m je že tko oči zaliv, de glih komej še svojo ta staro spoznam. Prou pošten jo morm pogledat. Kar notr, gigril, kar notr! Za tače gospode j pr men zmerej u ekstraštible pvaca. Glih nate še čakajo.

Jest sm pa djau, je že dobr, voča, èn sm stopu čez tist ta poloman prag od tiste lutršč bajte, k že na venkej tko svab ven vid, de b se prou nč na čudu, če b se skp ssedva, če b grabc na nč vohcet obhajal, pa jo mahnem na gliho u ekstraštibelc. O jej, kok je bvo tamkej fletn, še leuš je notr kokr u ta saušč cerku. — U sred za ano mizo sta sdeva Janez Obgvavlen, potlej pa ta debeu derehtar, roče sta meva adn okol ta drugja, okol vratu sklenene, glih kšvava sta se, k sm jest notr stopu, potlej sta pa začeva prou čudn pet tisto:

Pol leta že sva se midva ljubila,
ibralska moč dozduj naj ni ločila.

polje dandanes ne donaša več toliko, da bi se mogli preživeti, da to, kar jim rodi zemlja, kmalu spravijo v jeseni domov, in pozimi ne hodijo na polje, toda izgovorili so se, da nimajo časa radi poljskega dela.

Zaslužil bi naš kmet za kubični meter, ki ga par konj izpelje iz Bohinja na Belo, v enem dnevu 23 kron, torej vsaj deset do 15 kron povsem čistega, pa ni hotel. Tudi z voli bi lahko precej zaslužil.

In prišel je tujec — poljski žid Vičnar s svojimi konji in ljudmi. On prevažna kubični meter po 23 kron, naš poposni gorenjski kmet, ki sam ni prevzel dela, češ, da nima časa, pa sedaj prevažna judu za 18 kron kubični meter. Pet kronic, — to je pri 800 kubičnih metrih vsaj 40 tisoč kron — bo pa vtaknil čifut v žep.

Sokolstvo.

Po predavanjih dr. Murnika po Kfenu priredil Drenik.
(Dalje.)

Pridna telovadba pridobi človeku lastnosti, ki imajo krasiti vsakega mladeniča, vsakega moža. Vse to: energija, nevstrašena misel, možata samozavest, hladnokrvnost, samostojnost, skromnost, finost, ple-

K sta to ta kunštno pejsm, k je men tko k src šva èn k sm jo ta prvkat slišou, speva, sta pa žejna gratova èn zgrabva za tiste ta velče bokave, trčva èn tko u gvaš pogledova, de se j nhn nos, k ga tud drgač u usak d . . k utkujeta, dna držu.

Tko veliče družbe že dokej cajta nism vidu kot takrat. Kar poslušajte me, htere gospode vam bom tle use našteu. De j biu Andumohar zraun, to ste gvišn že ugnil, sej ta j tko tud pousod, čer ga ni treba. Polej j biu pa notr tud Pšezina od muske, ta žlehtn Tončk, ta puklast žener; seveda tist rokomaust žener, k se j lanšče lejto mislu s tem na Jesenicah bigecat, de se j u mirne ldi zaletavov, je biu tud zraun, glih an stou je biu polomu, k sm jest u to zaubr družbo prkolovratu, pa še drujh fabrščh vavptou, k b Slovence ta narraj kar žvé pa kosmate za malco pohrustal, se ni mankal u tej družbě, ktere pa use prou vohka pogruntate. De se j turnarjov, polej pa ajmohtarjov kar trl, to se tko samobseb zastop.

PODLISTEK.

Ana grand fajhtnost.

Dalje in konec.

Sakramš, kej tačga se m pa še ni urajmal. Mene jeseniščga gigrila, pa de b se notr ne spustivo!

menito vedenje, požrtvovalnost, delavnost. Pa še eno lastnost zbudí pridna gojítev telovadbe: to je ljubezen do rodne zemlje, želja delavno se udeležiti javnega gibanja, prispevati s svojim prispevkom, s svojim delom k udovršbi naroda, k stvaritvi slavne bodočnosti naroda. Telesne vaje so v tem oziru docela izvršile svojo nalogo na Grškem. Na svojo mladino so mogli biti ponosni stari Grki. Odlikujoč se po krepkih postavah, po pogumnem duhu je grška mladina gorela želje, da bi svojo izdatnost, svojo ljubezen domovini mogla pokazati; in te slavne olimpiške igre, boji z grškimi sovražniki nam nudijo dovolj dokazov, da nad, ki jih je stavil narod nanjo, ni varala. Dokler so Grki tako odgajali svoj naraščaj, je bila njihova država na vrhuncu moči. Imeli so hrabro moštvo, imeli mnogo učenih mož, izobraženih, katerih imena pozna danes ves svet, katerih spise vedno rabijo srednje in visoke šole vseh izobraženih narodov. Literatura, umetnost, trgovina so bili v razcvetju. Toda bogastvo, moč, nista prinesla Grkom sreče, ampak sta jim bila prej v pogubo. Bogastvo je naredilo Grke gospodaželjne, lakomne, mehkužne; iz mehkužnosti se je razvila lenoba, lakomnost, ravnodušnost do javnih narodnih vprašanj; lenoba pa je zopet provzročila druge nelepe lastnosti, katerih so se Grki navadili, in te so bile vzrok njihovemu propadanju in končno poguba. Namesto nekdanje enakostavnosti in skromnosti so stopila kinč in luksus. Telovadba, ki je bila nekdanj važen del narodne vzgoje, se je zanemarjala, dokler se ni popolnoma pozabilo nanjo. Grška mladina je sedaj telesne vaje smatrala za nepotrebno mučenje; telesa so se jim ogubila in se pomehkužila. Pri tem se je navadila surovih npravov, in otopelost, frivolnost sta nadomestila v njej nekdanjo plemenitost duha, čilost in delavnost. Gonba za bogastvom, samopašno življenje, pojavljajoče se v vseh slojih naroda; opolzlost in podivjanost, nedisciplin v javnem in zasebnem življenju, občna oslabelost, gnus do dela so karakterizirali nekdanj slavne in bane Helene.

In domovina? Ali mislijo shirani ljudje, sebičneži in slabotneži na domovino in njene potrebe, ali imajo še kakšne ideale, ki bi jim bile zvezde vodnice?

Bogastvo, blaginja, neomejena zadovoljítev telesnih poželenj, to so ideali vseh

K so mene zagledal, so bli usi pokonc.

Al s tud ti naš, gigr, je začeu ta zlehtn Tončk mene štenkat. Na, pij, tačga gotou še nis pokušo, to j prou z rajha, za šenk so nam ga posval, k tko fajm z Neme skp držemo.

Ti s še premvad, maš še premau maštaf, s tabo nam dost govoru, sm mu djav èn sm se nasprot Janeza Obgvavlenga èn pa ta debeuga derehtarja usedu, k sta se še zmerej glih tko skp država, kokr tiste dva dojčka, k sm jh u lblan u ta amerikanščem cirkus vidu.

K sm jest notr stopu, se me j kar nankrat začel use nekokšn ženerat. Jezič, k so preh tko po švabsk gobezdale, so kar utihnl. Mazat je bo treba, maziva je zmankal. Vse j začeuo bl na tihm pit za ta žve èn za ta mrtle, tko de j tist ta vampast bert glih komej sprot pijačo na mizo nosu. Von

podlih duš in naj se odevajo v svilo in baržun, ali v beraške cunje.

Nasledkov tega obrata ni bilo treba dolgo čakati. Dalje prih.

Dopisi.

Hrušica. V četrtek sem bil v službi na Hrušici in sem imel priliko poslušati žalostne pesmi Macedoncev. Turobno so se glasili ti akordi, živo so oznanjevale tugo in nesrečo macedonskega naroda, ki žive že nad stoletje pod turškim jarmom. Prepričan sem, da so tudi oni prepevali pred stoletji, ko so bili še samostojni in na svoji zemlji svoji gospodje, vesele narodne popevčice, in to ravno vsled tega, ker so vživali zlato svobodo, ki je vir in prvi pogoj vsega veselja in razpoloženosti. Toda prišli so drugi časi. Turčin jim je vzel zlato svobodo, prišli so časi robstva in zatiranja in le pod njih pritiskom so vspevali Macedonci te turobne in žalostne pesmi, ki pretresajo človeka v dno srca, ki so pa kljub temu krasne, dasi žalostne. To nam je zopet v dokaz, da nam je narodna pesem zrcalo vsega naroda. Če je narod srečen, se radosti svoje sreče in isti dá duška v veseli narodni pesmi in obratno. Naša narodna pesem je še sicer veselega značaja. Ohranimo jo tako, delajmo na to, da ostane do konca sveta taka kot danes. Da pa to dosežemo, moramo biti narodni, skrbeti za to, da bo naš narod srečen, mogočen; potem bo gotovo tudi večer in tudi narodna pesem se bo veselo glasila.

Novičar.

Slavnostna otvoritev kočé na Golici se vrši dne 18. t. m. Opozarjamo že danes zlasti domačine na to otvoritev. Domačinom na ljubo se bo namreč brala na vrhu Golice sv. maša in vsled tega se je tudi nadejati, da bo ta dan vrh Golice poln ljudstva. Posebno opozarjamo tudi na to, da se vrši isti dan konkurenčna veselica v Gorjah, priredi jo bralno in izobraževalno društvo. Upamo, da se zavedni Slovenci iz naše okolice ne bodo dali vsled tega premotiti in da raje pohitijo na planine, „kamor žene naš srce“. — O tem več prihodnjič.

je biu od samga potu na zunej fajhtn, mi pa od tiste šmentane švabske pijače znotrej. Nalezl smo se ga vsè prou pošten. Jest sm pa tko narodn gratou, de sm kar nankat pod mizo zdrčou èn sm z obema nogama Janeza Obgvavlenga èn pa ta debeuga derehtarja tko nekam vsok zadev, de sta oba začeva ječat. Usak se j votu tam popraskat, kamr sm jh telebnu èn kar nakrat sta bva narazn. Jest pa, k sm biu že pošten fajhtn, sm se začeu krohotat èn jh navrh še štenkat.

Prou vam je, zastopte, gospoud Janez, sm djau, koga se pa von, k jh je slovenska mat u našo ta narveč nesrečo rodiva, objemate èn pa kšujete s tistm ta debelm nemškm gospoudam, koga se pa pajdašte z nim èn lezete vsm Švabam, kolkr jh je na Jesenicah èn Sau, pod kožo! A-a! Koga j pa to za ana manera? Če jh glih zebe èn če čutte potrebo se kšvat pa objemat,

Slavlje probitja predora skozi Karavanke se vrši, kakor smo poizvedeli, v soboto, dne 17. t. m. Predor je sicer danes že prebit, toda za sedaj so ga zazidali, da ga tedaj „slavnostno“ prebijejo. — Svoje mnenje glede tega slavlja smo že zadnjič povedali.

Na Savi živi človeče, ki se ga kliče za Petra Rozmana in ki poskušava stopati v ospredje in vsiljevati svoje zmedene nazore ljudem, ki se zanj in za njegovo modrost zmenijo toliko kot za lanski sneg. Seveda je konečni namen vsega njegovega početja prozoren; vsako priliko, naj si že bo političnega značaja ali ne, hoče izrabljati kot reklamo za svojo pred kratkim otvorjeno gostilno v „luterskem tempelju“. Da pri tem poskušava debelušasti Peter nastopati tako mogočno in ošabno, kakor da bi bil že pognal vse učenjake celega sveta v kozji rog in pri tem sedel tudi na milijonih, pri ljudeh, ki so tako domišljavi kakor Rozman, ni nič nenavadnega, kakor je tudi čisto naravno, če se s tem Peter smeši. Zadnjič je njegova glava zopet eno pogruntala, kar kaže, da je njegova glava precej „puhla“ (tega izraza se sam jako rad poslužuje) in da ima posebno študente na piki, to seveda menda samo radi tega, ker njemu ni bila dana prilika, obiskovati srednjih šol, kaj še le visokih. In s kako izjavo je prišel na dan! 1000 kron da onemu, ki mu dokaže, da je manifestiral za šolo na Savi. Revček, kje bo vzel tistih 1000 kron, tako se je govorilo, ko se je čitalo na Savi to njegovo izjavo. To je bil ves učinek, ki ga je napravila ta tendenciozna nagrada. Pripomniti nam je danes samo tole: Neki gospod se nam je ponudil, da doprinese dokaz o tem, da je Peter Rozman manifestiral za šolo na Savi. Zahteva pa, da Peter Rozman prej založi onih 1000 kron pri vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, ker drugače namreč Rozman svojo nagrado vedno lahko umakne. Kakor hitro založi Rozman teh širokoustno obljubljenih 1000 kron, bomo takoj nastopili in doprinesli dokaz resnice in kronice bodo tako gotovo naše, kakor ima Rozman na „luterštemplju“ danes „napacanege“ še precej dolga. In ravno vsled tega se mi bojimo, da bodo oče Rozman segli po kronice v žep, pa jih nič notri ne bo. G. Rozman, vi ste dali možko besedo, da boste plačali kronice, če vam dokažemo, kar smo trdili. Če nočete

b to že vohka na kakšno drgač sorte npraul.

Glih tko, kokr če b biu med fantm „auf pr mej duš“ zaupou, so vsè pokonc skočil, me za kravato pograbl èn na lft lifral. Tist rokomavhast žener je pa ta narbl vame silu. Še zunej pod kapom, k so me ta druj že pr gmah pustl, me j votu nalomt. Jest pa, ne bod favlast, sm se tistkrat spomnu, de smo mi mi, vi pa naše uši èn sm mu na tako vižo vohko noč vošu, de j še tri dni potlej mou tko zatečena lica, kokr de b na obeh plateh imou čik u gofl.

Jest sm scer kucefiksou pa se prdušo èn aufou, pa vse skp ni nč pomagavo.

Ta nesreča, de so me na to vižo vn vrgl iz ta gosposčga štibla u ta lutrš templu, se m je prgodiva glih ob treh zjutrej, kokr sm polej na svojo uro pogledou.

biti ligamož, jo boste morali tudi držati in zaloziti kronice. Na ta način boste vsaj enkrat za slovensko narodno stvar kaj žrtvovali, ker — med nami rečeno — dosedaj kaj takega še niste storili. Tistih 1000 kron namreč, katere bomo mi igraje zaslužili, hočemo razdeliti tako, da dobi Družba sv. Cirila in Metoda 500 kron in Jeseniški Sokol 500 kron in mi bomo plačali povrh še iz svojega za eno sv. mašo, da bi vas vendar že enkrat pamet srečala. Na ta način bo vsem pomagano in vstreženo. Narodna društva bodo dobila denar, mi zadoščenje, ker se bo dognalo, da smo, kakor vedno, poročali samo resnične vesti, in vi, oče Rozman, boste pa glavni dobiček — pamet vtaknili v žep.

Otvoritev poštnega urada na Savi proslavila je tudi veleslavna tovarniška godba na Savi, seveda ne na željo delavcev, ki jo vzdržujejo, temveč na zahtevo Lukmana in njegovih hlapcev, ki bi mu najraje zlezli pod kožo. Da je to pošto vlada otvorila le v zaslombo naših Švabov, to smo že enkrat povdarjali in pri tem vstrajamo tudi danes. Čez nekoliko mesecev nam bo to pač vsak pritrtil. Pa kaj hočemo, saj so naši Slovenci, ki so v službi c. kr. vlade, res samo c. kr. Slovenci in nič drugega, drugi jih pa podpirajo pri tem.

Pretečeno nedeljo ponoči je pogorela na Hrušici baraka št. 78, ki je last gg. Filipa Bizanca in Andreja Skornjaka. Škode je čez 1000 K. Zgorelo je vse do tal, več obleke, oprave ter 168 K gotovine, ki jo je imela shranjeno žena solastnika Andreja Skornjaka. Andrej Skornjak je bil ravno na orožni vaji. Tudi sosednje barake so bile v nevarnosti. Če bi slučajno neka ženska ne zapazila ognja, bilo bi najbrže zaznamovati tudi več človeških žrtev. Kako je ogenj nastal, se ne ve. — Vsekako je posebno sedaj treba več pozornosti.

Isti večer zaklal je neznan zlikovec na Hrušici delavca Hrvata Milo Pavloviča in je ta težko ranjen. — Žandarmerija sicer zasleduje storilca, toda izslediti ga ne more. Upajmo, da vseeno ne uide zasluženi kazni.

Tržiški Sokol napravi jutri v nedeljo, dne 4. t. m. pešizlet iz Tržiča v Begunje, kjer se sestane z Jeseniškim Sokolom. Jeseniški Sokol odide z Jesenic dopoldne in se vrne nazaj zvečer. Obeta se obilna udeležba. Na zdar!

Lepo razmere vladajo na Jesenicah. V sredo na večer šli so nekateri gospodje iz kavarne g. Valjavca, ko jih napade nek zlikovec, najbrže političen nasprotnik, z nad pest debelim kamenjem v temni noči. V družbi je bila tudi ena dama, ki se je močno prestrašila. Napadalcev se ni moglo drugače prepoditi, kakor da se je streljalo z revolverjem v zrak. In to je tudi pomagalo. Zginili so napadalci. Policija in orožništvo jih zasledujeta in jim je baje tudi že na sledu.

Pevski zbor Glasbene Matice v Ljubljani napravi, kakor smo že poročali, ob lepem vremenu jutri dne 4. t. m. izlet na Gorenjsko. Da spopolnimo svojo zadnjo notico, navajamo še sledeče: Iz Ljubljane se odpeljejo Matičarji ob 5. uri zjutraj in pridejo v Žirovnico malo po polsedmi uri, kjer zajutrukujejo v gostilni gospe M. Čop. Po zajutruku in odmoru odkorakajo izlet-

niki v Vrbo na Prešernov dom, kjer zapoje možki zbor nekaj pesmi. Nato odidejo izletniki v Breznico in tam poje pri maši mešan zbor (samo oddelek okoli dvajset pevcev in pevk). Po maši se odpravijo proti Begunjam, kjer je v gostilni g. Ivana Avseneka skupen obeb (ne, kakor smo prvotno poročali v gostilni g. Jos. Šturma v Poljčah). Po kosilu se razvije prosta zabava in ples. Matičarji se vrnejo z večernim vlakom v Ljubljano. Ker ima Glasbena Matica najboljši in najmočnejši pevski zbor na Slovenskem, s katerim se niti druge narodnosti, ki štejejo milijone in milijone, ne morejo ponašati, bi bilo priporočati, da ta dan poletijo tudi Jeseničani proti Žirovnici in Begunjam, ker imajo najboljšo priliko, slišati vzorno in ubrano petje. Morda jih to privede do tega, da ustanovijo tudi na Jesenicah svoj pevski zbor, kateri bi se že zdavna lahko na Jesenicah ali na Savi poklical v življenje.

Franc Stibilj

trgovec z vinom
na Jesenicah št. 92

priporoča svojo veliko zalogo pristnega
vipavskega vina 38-1
več vrst po najnižjih cenah. Prodaja se v
zaprtih posodah na drobno in debelo.

Imam v kleti 35-2
več sto hektolitrov
pristnega belega in črnega vina, nekaj
fine rakije in brinjevca ter namiznega
olja lastnega izdelka.

Vse solidno postavljeno tudi v moji
posodi na tukajšnji državni kolodvor
po primerno nizki ceni,

Ivan Pujman

posestnik in trgovec, Vodnjan-Dignano (Istra).

Poskusite! Vzorek dragovoljno!

Vydrova žitna kava

Poštna 5 kg. pošiljka
!! 4 K 50 h franko !!

„DOMACI PRIJATELI“
vsem odjemalcem zaostaj
pošiljani mesečnik.

Vydrova tovarna žitne
kave Praga-VIII.

14. Savsko predmestje št. 14.

Veliko izber otroških vozičkov
***** od 9 do 50 kron.

Rogaško kislavo zaboj z
25 eden in pol litrskimi steklenicami,
z zabojem in steklenicami 7 kron.

Dobi se tudi najboljše strune za citre,
gosli in kitare, dalje „**Antropogon**“
najboljše sredstvo za rast in proti izpadanju
l.s. Razno špecerijsko in galanterijsko
blago po najnižjih cenah.

Priporoča se

Magda Rant

36-2 **Kranj, Savsko predmestje št. 14**

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjamo, da smo sklenili zaradi nedeljskega počitka imeti sledeče praznike mesnice zaprte, in sicer:

Velikonočno nedeljo, Binkoštno nedeljo, na dan Sv. Rešnjega Telesa in na Božič.

Cenjene odjemalce prosimo, da se za te praznike prejšnji dan preskrbe z mesom. Ker so tudi prodajalne zaprte v teh praznikih, se nadejamo, da se bodo cenjene gospodinje na to ozirale. 32-3

Jesenice, dne 16. maja 1905.

**Marija Hrovat, Ivan Wergles,
Andrej Herman, Josip Zrimec.**

Mihael Dečman, tesarski mojster
in posestnik na Hrušici pri Jesenicah hiš.
št. 31, več let pri kranjskem stavbenem
društvu v Ljubljani in pri tvrdkah Lohner v
Ljubljani in Bachl na Hrušici kot poslovodja
in delovodja nastavljen, **se priporoča za
vse v tesarsko obrt spadajoča dela,**
katere zagotavlja natančno po naročilih in
načrtih ceno in točno izvršiti. 34-3

Ako hočete dobro idočo uro poceni kupiti, zahtevajte cenik tvrdke **H. Suttner**, urar, Kranj

31-5

M. Vidic

izdelovalec sodavice, malinovega soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke.

29-7

Postrežba točna. Cene nizke.

HOTEL „ILIRIJA“

16-22

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene sobe za prenočevanje. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem

Fric Novak.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah higienije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevnu ter gospej Jerici Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špiitalske ulice 7. 3-23

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih ur kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah. 6-25

Josip Bricelj

pleskar na Jesenicah št. 6

se priporoča slavnemu občinstvu za vsa

v pleskarsko stroko

spadajoča dela, katera izvršuje hitro in

po nizkih cenah. 5-23

Izdeluje tudi napise na grbe,

zid i. t. d.

Postrežba točna!

Pivovarna G. Auer-jevih dedičev

v Ljubljani

Wolfove ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborno marčno in na bavarski način varjeno pivo.

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokronogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradu, na Igu, na Dobrovi, v Št. Vidu na Dolenskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem (Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdka je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križcem in zlato kolajno.

9-23

Gostilna

Jakob Mesar

na Jesenicah št. 100

tik državne železnice in v neposredni bližini novega kolodvora se priporoča sl. občinstvu na Jesenicah in z okolice. Toči raznovrstna najboljša domača pristna vina in neprekosljivo Gössovo pivo. — Tu se dobivajo vedno topla in mrzla jedila ter vsak čas izboren čaj in dobra kava po najnižjih cenah. Na razpolago ima udobne prostore. Postrežba točna. Za mnogobrojen obisk se prav toplo priporoča

Jakob Mesar.

Melh. Brenc

ključavničarski in kleparski mojster na Jesenicah

se priporoča za vsa v njegovo stroko spa-

dajoča dela in naročila. Popravila in zu-

nanja naročila točno in po nizkih cenah.

Obenem priporoča slavnemu občinstvu svojo

trgovino s kuhinjskim orodjem, železnino i. t. d. 11-24

